

Sygn. akt III U 63/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. na rozprawie
sprawy z wniosku B. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
o dodatek pielęgnacyjny
w związku z odwołaniem B. K.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
z dnia 6 grudnia 2012 r. znak (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.;**
- 2. umorzyć postępowanie.**

Sygn. akt III U 63/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 6.12.2012r. odmówił **S. K.** prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie z ustalonym prawem do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana przez lekarza orzecznika za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Tak natomiast Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30.10.2012r., jak i Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30.11.2012r. uznali, że B. K. nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji, wobec czego dodatek pielęgnacyjny mu nie przysługuje.

W odwołaniu od tej decyzji B. K. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Dowodził bowiem, że jest niezdolny do samodzielnej egzystencji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie na tyle jest uzasadnione, że zaskarżoną decyzję należało uchylić, sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. i umorzyć postępowanie w tej sprawie.

Z opinii bowiem biegłego sądowego lekarza z zakresu okulistyki – dr. n.med. I. B., która to na podstawie art. 278 kpc sporządziła opinię w sprawie na potrzeby postępowania sądowego, wynika, że odwołujący się jest niezdolny do samodzielnej egzystencji od 16.10.2013r., tj. od daty badania dla celów sporządzenia opinii, ze względu na stan po leczeniu napromienianiem Co⁽⁶⁰⁾ z powodu raka krtani, stanu po tracheostomii (tracheostom na stałe), zaćmy popromiennej w obu oczach (dojrzałej w oku prawym i przejrzałej w oku lewym) i ślepoty oka lewego. Są to tymczasem nowe okoliczności, co do stanu zdrowia odwołującego się, które powstały po dniu złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji. Trzeba tak uznać, gdyż mowy o nich wcześniej w sprawie nie było. Biegli sądowi lekarze – dr n. med. A. K. i E. L. z zakresu otolaryngologii, którzy wcześniej również na potrzeby postępowania sądowego sporządzili opinię w sprawie, choć rozpoznali u odwołującego się stan po leczeniu napromienianiem Co⁽⁶⁰⁾ z powodu raka krtani i stan po tracheostomii, to nie uznali, aby stwierdzone schorzenia powodowały niezdolność do samodzielnej egzystencji. Niezdolność do samodzielnej egzystencji wskazała dopiero biegła sądowa I. B. i to od dnia 16.10.2013r. Czyni to tym samym właśnie powstanie nowych okoliczności po dniu złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji. Mowy o nich bowiem w sprawie wcześniej nie było.

Zgodnie tymczasem z art. 477¹⁴ § 4 kpc, w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Sąd zaś oparł się o opinie biegłych sądowych, gdyż to właśnie, jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd zaś podzielił opinie biegłych sądowych, gdyż zostały sporządzone przez specjalistów i są jednoznaczne w swojej wymowie. Nie miał zresztą powodów aby ich nie podzielić.

Z tych zatem powyższych względów, stosownie do art. 477¹⁴ § 4 kpc należało uchylić zaskarżoną decyzję, sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. i umorzyć postępowanie. Organ rentowy na podstawie nowych okoliczności zobligowany bowiem jest do ponownego rozpoznania sprawy. Gdyby wszakże uwzględnić odwołanie, organ ten zostałby pozbawiony możliwości wypowiedzenia się co do tych nowych okoliczności chorobowych. Oddalenie natomiast odwołania pozbawiłoby odwołującego się możliwości przyznania prawa do renty z wcześniejszym terminem.